

ка той не умира. „И вземъ Ішавъ три стрѣлы въ рѣкъ свою, вонзѣ ихъ въ сердце Авессаломъ, еще живъ сѣщѣ.“(1) Какво е достойно за сказы тѣи зрѣлице! Биси окаанныятъ жалостно на неприятното немѣ дърко: а взелатъ, който го държи, не е друго нѣщо, освенъ самата негова коса. Три смъртоносны копѣа отваратъ грхдыты мѣ, обаче и изъ толко широковы врата не излиза още ѣмжчимата мѣ дѣша. Тржска сѣ, превърта сѣ, дере сѣ, вѣе съ крака въздуха, хваща съ ржцѣ тѣ възела, тѣ ранятъ; превръща съ свирѣнъ погледъ очи, ехти жалостно, мжче сѣ до послѣдне издыханіе: нъ не може ни да умрѣ, ни да живѣе. И не само що не полдчава конечнъ смъртъ, ами вжщавѣ болѣсть-тѣ на хылада смърти. О сжде! О дѣше! произгласилъ бѣхъ таквызы дѣмы въ минжалта недѣла. Я сега произгласявамъ тыа: О мжко! О дѣше!

Слѣдъ като испроводихъ минжалтѣ недѣлѣж окаанныа грѣшникъ съ трепераніе, съ въздышаніе и сказы доро до устата адовы: и слѣдъ като го представихъ въ страшнѣи сжднѣи день, като сѣ сжди отъ Бога сждѣа, всичкѣа въ гнѣвъ безъ милость: и като сѣ осжжда като престжпникъ безответенъ, какъ сѣ отпраца за всегда съ ужасното оно-ва рѣшеніе: „Иди ѡ менѣ проклѣтый во ѡгнь кромѣшнѣи, ѣготѣваннѣи діаволъ ѣ ангелѣмъ егѣ:“(2) Бознамѣрихъ сѣ да ви покажѣ днесъ образа на истѣа грѣшникъ, какъ сѣ намира въ мжката. И за да направа едно живо представленіе, дава ми за това истинны краскыты днешнѣатъ Евангелскѣи молккѣ, който е одѣшевленно гнѣздо на единъ нѣмъ дѣхъ, пѣни сѣ, скърца зжбы, смързнѣва сѣ, пада отъ безмѣрното мжченіе като мъртвѣвъ. Цѣло изобразеніе на вѣчната мжка! обаче азъ приѣмамъ образецъ отъ Авессалома. И както въ неговото сърдце, доклѣ былъ още живъ, Юавъ внизалъ три копѣа: така азъ ще ви покажѣ дрдгы три копѣа, то есть оныа стрѣлы сѣльнагѣ ѣзѣщрѣнѣи,(3) съ които Божѣата правда пронизва и дѣшжтѣ на единъ осждѣнъ грѣшникъ. Първото копѣе е горчиво раскайваніе, нъ безъ полза: което ѣранѣва памѣть-тѣ съ напомяваніето на прежднѣа животъ. Второто е чрезмѣрна болѣсть: нъ безъ ослабваніе, коато ѣранѣва ѣма съ познаніето на тѣкашното сжстоаніе. Третето е едно крайно желаніе, нъ безъ надѣждъ: което ѣранѣва ценіето съ лишеніето отъ вждѣщѣа блаженъ животъ.

(1) Цар. гл. 18, ст. 19. (2) Мат. гл. 25, ст. 41. (3) Псал. 119, ст. 4.